PAPOEA-NIEUW-GUINEA
EN DE
PAPOEA'S

Werkstuk Annemieke van der Donck
Groep 8, December 2007

INHOUDSOPGAVE

INLEIDING 4

HOOFDSTUK 1 GEOGRAFIE 5

Papoea-Nieuw-Guinea 5

Een tropisch Klimaat 5

Landschap 5

Bevolking 6

HOOFDSTUK 2 EEN STUKJE GESCHIEDENIS OVER PAPOEA 7

Duyfken 7

Streep 8

Onafhankelijkheid 8

Selectie 8

Transmigratie 8

Kappen 8

Zelfstandig 8

HOOFDSTUK 3 DE PAPOEA'S 10

Verschillende stammen 10

Natuurvolk 10

Natuurlijke materialen 11

Asmatters 11

De boomstamkano 11

Pijl en boog 11

HOOFDSTUK 4 CULTUUR 12

Geloof 12

Geesten 12

Feesten 12

Voorouderverering 13

Haus Tombaran 13

Koppensnellers 13

Leefstijl 14

Mannenwerk en vrouwenwerk 14

Paalwoning 15

Hut 15

HOOFDSTUK 5 ETEN 16

De zeevisvangst 16

De riviervisvangst 16

Vlees 16

Groenten en fruit 16

De Sagopalm 17

HOOFDSTUK 6 NATUUR 18

Dieren 18
Leven in het oerwoud 18
De zeevissen 18
De Jaarvogel 18
De Kuskus 18

Het varken 19
De Kasuaris 19
De Kaketoe 20
De Kalong 20

Natuur 21
Tropisch gebied 21

HOOFDSTUK 7 DE TWEEDE WERELDOORLOG OP PAPOEA-NIEUW-GUINEA 22

De oorlog op het land 22

Oorlog op en in het water 22

NAWOORD 23

BRONVERMELDING 24

Inleiding

In dit werkstuk lees je over Papoea-Nieuw-Guinea en de Papoea's. Zoals wat ze eten, geschiedenis, geografie, wat voor dieren op het eiland leven, cultuur (geloof en gewone cultuur) en aan het eind een stukje over de tweedewereldoorlog op Papoea-Nieuw-Guinea.
Het onderwerp Papoea-Nieuw-Guinea en zijn volk heb ik gekozen omdat ik een keer met mijn moeder op een Pasar Malam ben geweest. Bij een kraampje van een organisatie die voor schoolspullen geld inzamelde. Dat geld wordt opgestuurd naar Papoea-Nieuw-Guinea. Mijn moeder kocht daar iets. Toen kregen we een hele geschiedenisles erbij. Ik vond het wel interessant, dus besloot ik om mijn werkstuk daarover te houden. Omdat Papoea-Nieuw-Guinea en de Papoea's ieder een eigen geschiedenis hebben, besloot ik allen de geschiedenis van de Papoea's te vermelden. Daarbij lees je ook over Irian Jaya.

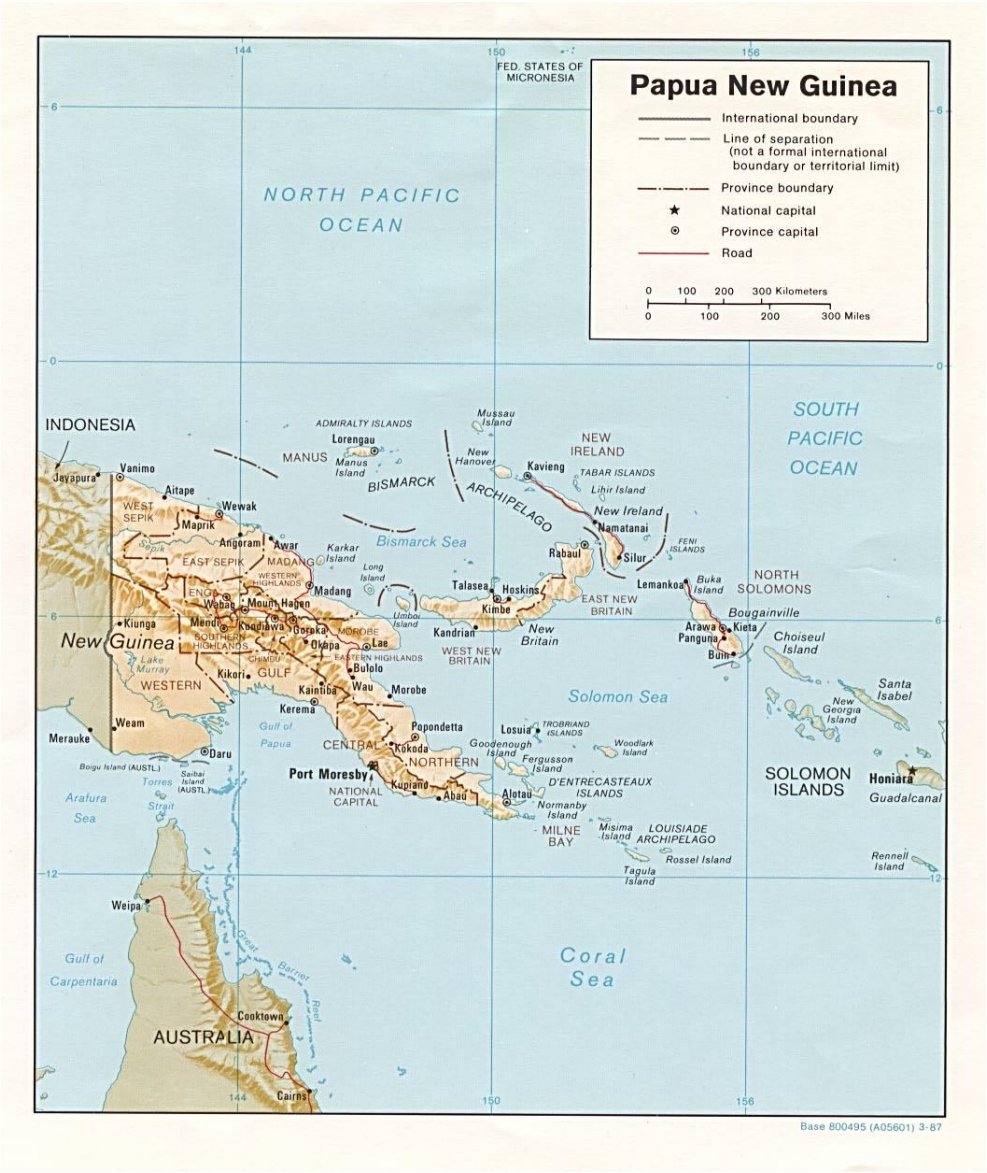

HOOFDSTUK 1 Geografie

Papoea-Nieuw-Guinea

Papoea-Nieuw-Guinea ligt in Oceanië. Het is na Groenland, het op één na grootste eiland ter wereld. Het eiland is in twee verschillende landen verdeeld, de linker helft, het westelijk deel, heet Irian Jaya. Het maakt deel uit van het land Indonesië. Het oostelijke deel is een zelfstandig land en heet Papoea-Nieuw-Guinea. Irian Jaya is ongeveer dertien keer zo groot is als Nederland. Heet hele eiland ligt op een aardscheur, daarom komen daar regelmatig aardbevingen en tsunami's voor. De oppervlakte is 462.840 km², daarvan is 10 km² water. De kustlijn is 5152 km lang. Van het totale landoppervlak is 93% oerwoud, 1% is landbouwgrond, de overige 6% gebruikt men voor de woningen en andere dingen.
Irian jaya en Papoea-Nieuw-Guinea worden van elkaar afgescheden door de rivier de Sepik, die komtuit in de zee, het eiland ligt midden in verschillende zeeën. Zoals de Grote Oceaan, de Salomonszee, de Koraalzee en de Arafurazee.

Dit is de vlag van Papoea-Nieuw-Guinea.

Een tropisch Klimaat

Op Papoea-Nieuw-Guinea en Irian Jaya is het altijd heet en vochtig. De temperatuur is meestal rond de 26 graden Celsius. Per jaar valt er bij elkaar opgeteld drie meter aan regen. Dat is vier keer zoveel als in Nederland. Toch regent het op Papoea minder vaak dan hier. Als het er regent, dan regent het heel hard en lang achter elkaar. In één nacht kan er dan net zoveel regen vallen als er in Nederland in een half jaar valt.
De Papoea's kennen geen lente, zomer, winter en herfst. Maar ze kennen wel droge en natte perioden. Dat wil zeggen dat het in sommige maanden veel meer regent dan in andere maanden. In juni blaast de wind uit het zuiden, maar in januari komt de wind uit het noorden het is dan behoorlijk koud.

Landschap

Omdat het er zo vochtig is, is het grootste deel van Papoea bedekt met tropisch regenwoud. In het midden van het eiland lopen over de gehele lengte bergketens (de hoogste top is bijna 5000 meter), waar het 's nachts heel koud kan zijn.
Ten noorden, oosten en westen is dicht donker oerwoud, aan de kust is wel moeras, daar kan de sagopalm wel groeien, ten zuiden van de bergen liggen uitgestrekte moerasvlakten, waar de sagopalm groeit

Bevolking

het eiland is dunbevolkt dat zou je haast niet zeggen van de bijna 3miljoen inwoners zijn 1,5 miljoen Papoea's en 1,5miljoen Indonesiërs van andere eilanden. De Papoea's zijn de oorspronkelijke bevolking. Er zijn meer dan 230 verschillende stammen, die 200 verschillende talen en 800 dialecten spreken.
Vanwege het klimaat leven de bergpapoea's op een heel andere manier dan de kustpapoea's. Bij de bergpapoea's is het hoofdvoedsel zoete aardappelen of cassave. De kustpapoea's leven van sago en vis.

Hoofdstuk 2 Een stukje geschiedenis over Papoea

Vanuit Europa voeren eeuwen geleden handelsschepen naar Azië op zoek naar specerijen als peper, nootmuskaat en kaneel. In 1527 kwam de Portugees Jorge de Meneses aan bij een eiland. Hij gaf de bewoners hun huidige naam: 'ilhas dos Papoea's', 'eiland van de kroesharigen'.
In de tweede helft van de zestiende eeuw voer er een Spaans schip langs. De kapitein van dat schip vond dat er zoveel gelijkenis met het West-Afrikaanse land Guinee was, dat hij het eiland Nuova Guinea, 'Nieuw-Guinea', noemde.

Duyfken

Pas tientallen jaren later voer er weer een Europees schip langs, een schip uit Nederland. In 1606 stuurde de V.O.C., de Verenigde Oost-Indische Compagnie, het schip de Duyfken met kapitein Willem Janszoon, eropuit om de grenzen van het tot dan toe bekende land te zoeken. Voordat het schip uiteindelijk op de Australische kust landde, deed het de zuidkust van Nieuw-Guinea aan. De Hollanders raakten in een hevig gevecht gewikkeld met de Papoea's. Negen bemanningsleden van het schip vonden daarbij de dood.

Streep

Toen in de negentiende eeuw de Britten buitenposten inrichtten in het oosten van Nieuw-Guinea, besloot Nederland het westelijk deel in 1829 tot haar bezit te verklaren. Er werd een kaarsrechte streep getrokken als grens, die nu nog steeds bestaat. Nederland veroverde het grootste deel van de eilanden en samen werd dat Nederlands Indië.

Onafhankelijkheid

Tijdens de Tweede Wereldoorlog ontbrandde een onafhankelijkheidsstrijd in Nederlands Indië. Dat leidde ertoe dat de Nederlandse kolonie in 1949 een onafhankelijke staat werd onder de naam Indonesië. Maar Nederland hield wel haar deel van Nieuw Guinea in bezit. De Indonesische regering was daar woedend om. In 1961 zwichtte Nederland voor de druk van Indonesië, en vooral van de Verenigde Staten, om het eiland toch af te staan. De Papoea's zelf waren tegen de overname. Als voorwaarde bedong Nederland dat de Papoea-bevolking in een volksstemming mocht beslissen over haar eigen toekomst.

Selectie

De Indonesiërs wisten de uitslag te beïnvloeden door duizend Papoea's zorgvuldig te selecteren die de keuze mochten maken. Zij kozen in 1969 voor aansluiting bij Indonesië.
Nederlands Nieuw-guinea kreeg een nieuwe naam Irian Jaya, 'stralend land'.
Irian Jaya werd door Indonesië vooral gezien als winstbron en als opvangmogelijkheid voor mensen uit overbevolkte eilanden.

Transmigratie

Die verhuizing van het ene eiland naar het andere noemen we transmigratie. Vooral Java is erg dichtbevolkt. Daarom probeert de regering van Indonesië de Javanen ook over de andere eilanden te verdelen. Inmiddels leven er al meer transmigranten dan Papoea's op Papoea-Nieuw-Guinea.
De mensen die transmigreren zijn vooral boeren met weinig of geen land en zwervers. De eerste anderhalf jaar na hun verhuizing worden ze ondersteund door de overheid. In hun nieuwe woonplaats krijgen ze een stuk grond, een huis, geld om eten en drinken te kunnen kopen, zaden en kunstmest. Voorwaarde is wel dat je getrouwd bent, jonger dan 40 jaar en boer.

Kappen

Er zijn nu zoveel nieuwe bewoners bijgekomen, dat de Papoea's bang zijn dat ze straks niets meer te vertellen hebben. Ze vinden het niet helemaal eerlijk dat de grond die eigenlijk van hen is zomaar wordt weggegeven aan de transmigranten. De transmigratie veroorzaakt nog een probleem. Om ruimte te maken voor de nieuwkomers worden grote delen van het tropisch oerwoud omgehakt. Het landschap wordt zo ernstig aangetast.

Zelfstandig

Vanaf het begin van de Indonesische overheersing hebben de Papoea's gestreden voor meer rechten. Ze waren daarbij wel verdeeld: radicale Papoea's wilden echte onafhankelijkheid en verenigden zich in de Organisatie Vrij Papoea. De Indonesische regering is daar steeds hard tegen opgetreden. Maar onder die druk is de regering vorig jaar een beetje gezwicht: ze heeft van Irian jaya een 'zelfstandige' provincie gemaakt

met wat meer vrijheid. Ze heeft daarbij de belofte gedaan dat het grootste deel van de opbrengst van de delfstoffen in Irian jaya zelf zal blijven.

Hoofdstuk 3 De Papoea's

De Papoea's zijn een natuurvolk. De naam Papoea komt uit het Moluks en betekent kroeshaar. De Papoea's lijken op de negers uit Afrika, want ze hebben allebei een donker bruine huidskleur en kroeshaar.
De mannen zijn sterken gespierd. Er zijn twee soorten Papoea's: de Kustpapoea's en de Bergpapoea's (ook wel het dwergvolk genoemd, want Bergpapoea'szijn klein maximaal 1,55 meter lang. De Kustpapoea's hebben een normale lengte.) De Bergpapoea's kennen we nog niet zo lang, ze zijn bij toeval ontdekt.

Verschillende stammen

Omdat er wel 832 papoeastammen zijn. Zijn er ook 832 Papoeatalen natuurlijk hebben ze dan ook allemaal verschillende leefstijlen. De één leeft van de landbouw de ander van de visvangst en jacht. Elke stam heeft zijn eigen geloof en feestdagen. Er zijn oorlogzuchtige stammen en vredelievende stammen.

Natuurvolk

Alle papoeastammen leven in en van de natuur. Daarom noemen we hen een natuurvolk. Als wij vlees, groenten of vis willen eten, kopen we het in de supermarkt. Bij de Papoea's is dat natuurlijk anders. Als zij vlees willen, moeten ze eerst gaan jagen, willen ze vis dan moeten ze eerst gaan vissen en willen ze groenten dan zoeken ze die in het bos. Ook maken ze alle materialen en gereedschappen helemaal zelf.

Een man van de Huli-stam

Natuurlijke materialen

De Papoea's maken hun sieraden, wapens, boten, kleding en huizen zelf. Daarbij gebruiken ze bijna alle dingen uit hun omgeving. Zoals riet, natuursteen, vogelveren, schelpen, pitten, bessen, zand en klei soms ook beenderen van dode dieren. Het is voor natuurvolken niet gemakkelijk om te overleven, want breekt er een varkensziekte uit hebben ze geen vlees, valt de rivier droog hebben ze geen vis. Een natuurramp kan huizen en oogst verwoesten. Kortom ze passen zich aan op de natuur.

Asmatters

De Asmatters is een papoeastam aan de zuidwestkust van Papoea-Nieuw-Guinea. Hun stam telt 40.000 leden. Ze wonen in een omgeving waar wij niet willen wonen, een groot deel van hun land is dicht, donker oerwoud. Door dat oerwoud stromen brede rivieren vol met krokodillen. Voor de bouw van de huizen gebruiken ze dunne boomstammen. Het dak maken ze van palmbladeren. Ze leggen die als dakpannen over elkaar heen. De wanden maken ze van bladnerven, die worden met touwen vastgemaakt. Ze wonen in paalwoningen om zichzelf te beschermen tegen overstromingen.

Asmatkrijger

De boomstamkano

De Asmatters gebruiken vooral boomstamkano's om zich te vervoeren. Een boomstamkano is gemaakt van een uitgeholde boomstam. Ze zijn erg smal en lang en soms wel 18 meter. Mannen roeien staand op het ritme van een lied.

Pijl en boog

De Asmatters jagen vooral met pijl en boog. Soms ook met speren. Deze wapens maken ze van bamboestokken.

Hoofdstuk 4 Cultuur

Geloof

Het geloof is in heel Papoea-Nieuw-Guinea verschillend. Een groot deel is christelijk, maar die is heel anders dan bij ons, want de Papoea's hebben hem verward met inheemse geloven.

Geesten

De meeste Papoea's geloven in geesten. Ga je dood, dan wordt je een geest. Papoea's geloven dat geesten alle levende wezens in de gaten houden. Geesten zijn volgens de Papoea's doodeng. Daarom zijn ze bang voor hen. Om de geesten te vriend te houden, geven ze godsdienstige feesten en plechtigheden.

Feesten

Gelovige stammen houden veel ceremonies. Asmatkrijgers houden voor de geesten vaak grote feesten en godsdienstige ceremonies, zoals het Bisj-feest. Voor dat feest begint, slepen ze lange jonge bomen naar het huis van het dorpshoofd. Daar worden ze uitgehakt tot lange beelden. De beelden stellen de voorouders van de stam voor. De boom wordt een paal met menselijke figuren die op elkaars schouders staan. Het Bisj-feest begint als de Bisj-palen (dat zijn dus de bomen die tot beeld zijn gemaakt!) overeind staan. Men feest drie dagen en drie nachten achterelkaar. Tijdens het feest wordt aan de voorouders beloofd dat ze zich op de vijanden wreken. Na het feest worden de palen bij verschillende groepjes Sagopalmen (hier lees je over in het Hoofdstuk 'Eten') neergelegd. Men hoopt dat de voorouders hun kracht overlaten gaan in die bomen. De Papoea's zouden dan eten in overvloed hebben. Dus zelfs bij belangrijke feesten wordt er aan de natuur gedacht.

Beenceremonie in Papoea Nieuw Guinea

Voorouderverering

Je zult ongetwijfeld gemerkt hebben dat bij de Papoea's bijna alles draait om de voorouders tevreden te houden. Zelfs de christelijke Papoea's proberen hun voorouders tevreden te houden. Het inheemse geloof zit er dus nog behoorlijk diep in. Het geloof van de Papoea's is gebaseerd op vooroudervereering.

Haus Tombaran

Het 'Haus Tombaran' (huis van de geesten) is gemaakt van bamboe, riet en bomen. In dat huis wonen de dorpsgeesten. Om hen te vriend te houden, liggen in dat huis alle mooie kunstwerken van het dorp. Helaas voor de vrouwen en kinderen mogen zij niet naar binnen, alleen de mannen zijn welkom.

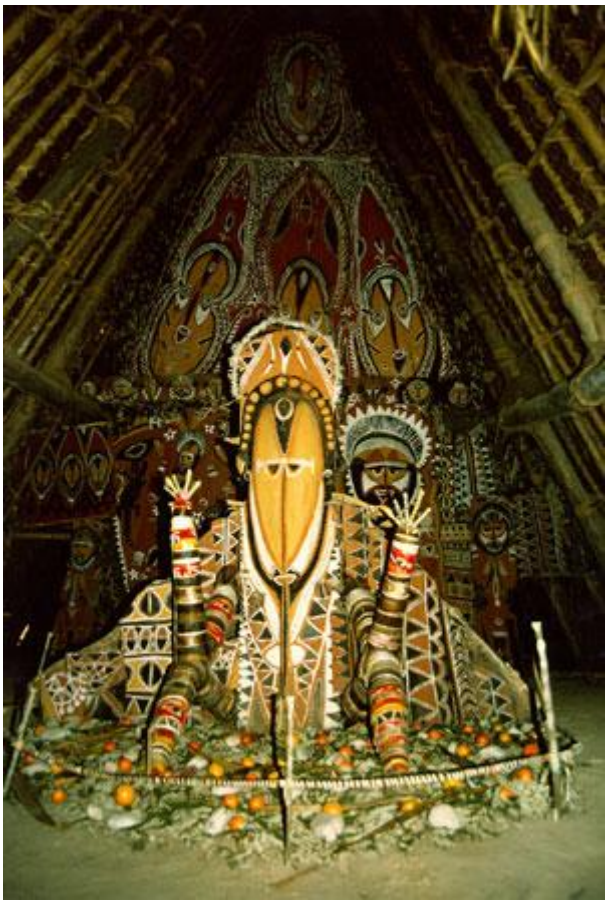

Koppensnellers

De Asmatters waren niet zo lang geleden de gevreesde koppensnellers. Als het slecht ging in hun dorp, dachten ze dat hun vijanden hen betoverd hadden. Asmatters hadden de gewoonte om op doodshoofden van hun vijanden te slapen omdat ze geloofden dat er grote kracht schuilt in het hoofd van van een mens. Hoe meer hoofden ze verzamelden, hoe meer kracht ze kregen. Koppensnellen is dus eigenlijk een wraakactie. Zover bekend is, komt koppensnellen gelukkig niet meer voor.

Leefstijl

De bergpapoea's wonen in een dorp met 200 tot 300 inwoners in de bergen. Kustpapoea's leven aan de kust in dorpen met ongeveer 2000 inwoners. In een dorp zijn dorpshoofden. Nu is die overdracht erfelijk. Vroeger was de sterkste de baas. Als de leider tegen een krijger vocht, moest de één de ander doden, die was de leider. De winnaar at dan de overwonnen man op. Gelukkig komt dit kannibalisme niet meer voor.

Mannenwerk en vrouwenwerk

Mannen en vrouwen hadden ieder ander werk. Mannen gingen jagen, ondernamen wraakacties, bouwen huizen.
Vrouwen wassen de kleren, voeden jonge varkens en kinderen op, bewerken het land en doen het huishouden.

Twee vrouwen van de Yali-stam uit irian Jaya

Paalwoning

De kustpapoea's leven in paalwoningen. Dat zijn huizen met één verdieping op palen. Zij doen dat omdat ze dan beschermd worden tegen overstromingen. Men leeft de hele dag buiten. Ze zijn alleen binnen om te slapen.

Hut

De bergpapoea's leven in hutten want ze hebben geen goede architectuur. Men maakt die hut van riet, bomen en palmbladeren. Men zet boomstammen in de grond zodat je een muur hebt. Men legt stokken op het plafond, de palmbladeren gaan daar op. De hut wordt versierd met riet. Ook in is een hut is men er alleen om te slapen, want er is veel te doen.

Hoofdstuk 5 Eten

De Papoea's leven van verschillende dingen, zoals de zeevisvangst, de zoetwatervisvangst, vlees, groenten en fruit en Sago. Over al deze dingen ga ik iets schrijven.

De zeevisvangst

Er zijn verschillende vismogelijkheden. Het meest voorkomende vismiddel is een soort spinnenwebnet. Om zo'n net te maken, gaan mannen het oerwoud in om spinnenwebben te verzamelen. De spinnenwebdraden worden om een soort raamwerk van takken gedraaid. Ze gebruiken deze netten voor ondiep water. Anderen gieten een giftig mengsel over de klippen. Men hoeft dan alleen maar te duiken om de vangst binnen te halen. Door dat giftige mengsel worden de vissen verdoofd. Sommige vissers weven een valstrik van palmbladeren. Een paar mensen kunnen haaien betoveren door lawaai te maken met rammelaars. Als de haaien aan de oppervlakte komen, vangt de visser hem met een strop. Eén haai kan een heel dorp wekenlang voeden.
Alle Kustpapoea's hebben een eigen weekdierentuin. Daar telen ze weekdieren. Een weekdier kan wel zo'n 200 kilo wegen. Daar kan een gezin maanden van eten. Daarom beschermen ze deze zeetuinen angstvallig tegen roofdieren.

De riviervisvangst

De zoetwatervissen leven van kleine plantjes en dieren. De meest voorkomende vis is de meerval.
Vroeg in de morgen gaan de vissers de vallen van de vorige dag leeghalen. Daarna zetten ze die weer terug. Alle vallen hebben een eigen vissoort en een eigen manier om verstopt te worden.
Er zijn twee vallen die bijzonder slim inelkaar gezet zijn. Over die ga ik het nu hebben.
De eerste val is een onschuldig uitziende mand. Die is gemaakt van inelkaar geweven palmbladeren. Hij wordt aan een touw vastgemaakt en in het water gelegd. Die blijft op die plek enkele uren liggen. Als een vis een schuilplaats zoekt, kan hij in de mand gaan zitten. Haalt de visser de mand omhoog, dan zit hij gevangen.
De tweede val heeft ee kegelachtige vorm. Het is gemaakt van doornige struiken. De visser legt een kleine lokaas in de val. Als een vis het aas pakt, komt hij vast te zitten in de doornen.

Vlees

De Papoea's eten vlees van varkens, vogels en pelsdieren. Men neemt precies zoveel als hij nodig heeft. Neemt hij teveel, dan geloven ze dat de geesten worden boosgemaakt.

Groenten en fruit

Men zoekt groenten en fruit in het bos. Sommige kweken groente en fruit. Dat heeft vaak de beste kwaliteit. Men vindt altijd in de tuin en het bos wat ze nodig hebben.

De Sagopalm

De Asmatvrouwen verbouwen geen groente. Ze zoeken alles in het bos. We noemen ze daarom voedselverzamelaars. Ze eten vooral sago. Dat halen ze uit de wilde sagopalm, die overal groeit. Ze hakken die boom om en splijten hem. Je hebt dan twee lange helften. In die helften zit wit vezelig merg. Met behulp van houten klappers slaan ze de merg tot pulp, ze vermengen het met water, daarna wordt het flink gekneed. Door te kneden komt er een melkachtige vloeistof uit. Laat je die vloeistof verdampen, dan blijft er sagomeel over. Dat meel wordt opgerold in de vorm van een worst en verpakt in palmbladeren. Voor je de meelworsten kan eten, worden ze gebraden. Sagomeelworsten zijn heel voedzaam, maar er zitten geen eiwitten en vitamines in.

Hoofdstuk 6 Natuur

Dieren

Op Papoea-Nieuw-Guinea leven 360 reptielsoorten, waaronder 70 niet-giftige slangsoorten en de krokodil. Ook leven er 230 verschillende soorten zoogdieren, zoals de 6 soorten boomkangaroes en de wilde en tamme varkens. Er zijn meer dan 2000 vissoorten, twee van die soorten zijn de Orka en de Haai. Er zijn ook duizenden verschillende insecten en 860vogelsoorten, daar hoort ook de Paradijsvogel bij.

Leven in het oerwoud

Op Papoea-Nieuw-Guinea heeft het broeikaseffect geen grip. Het is er nog ongeveer hetzelfde qua natuur, toch worden er veelbomen gekapt. Langzaam maar zeker verdwijnt het regenwoud, samen met al die dieren. Dat mag niet gebeuren, er leven zoveel soorten dieren die alleen daar voorkomen, als het regenwoud weg is, gaan alle dieren met hem mee. De grootste vlinder ter wereld is er één van. Ook de 6 boomkangaroes gaan dan weg en al die varkens.

De zeevissen

Op de zeebodem voor de kust leven Orka's, Haaien en schelpdieren zo groot als vrachtwagenwielen, gezellig gekleurde Koraalriffen en talloze nieuwe soorten kleinere visjes. Er leven ook grote reptielen en zoogdieren, zoals Zeekoeien, Krokodillen, Zeeschildpadden, Walvissen en Dolfijnen. De meeste dieren hebben nog nooit een mens gezien. Als er een duiker zou komen duiken, zou hij zich een indringer in een onbekende wereld, de meeste dieren komen dan nieuwsgierig kijken. Maar de Haaien en de Krokodillen willen je waarschijnlijk ook wel even proeven.

De Jaarvogel

De Jaarvogel is een klein zwart vogeltje met een grote gele snavel. Boven op zijn snavel heeft hij een soort ringen. Vroeger dachten we dat de Jaarvogel elk jaar een nieuwe ring kreeg, net als bomen.
Maar nu weten we wel beter, de Jaarvogel krijgt geen ring erbij als hij jarig is.

De Kuskus

De kuskus is een zacht buideldiertje met bruine of witte vacht. Omdat er weinig pelsdieren in het oerwoud leven, is de Kuskus erg geliefd. Van zijn vacht maakt men een mooie hoofdband. Die worden vooral bij feesten gedragen.

Het varken

Het varken heeft traditioneel een belangrijke betekenis voor de Papoea's. Eén van de vrouwen taken is het fokken van tamme varkens. Ze worden niet alleen voor het vlees, maar ook als symbool gefokt. Hoe meer varkens een man of een dorp heeft, hoe er kan worden weggegeven en hoe groter de feesten die men kan geven. Bij ons word je bewonderd als je rijk en belangrijk bent, bij de Papoea's is dat heel anders, je wordt bewonderd als je kunt weggeven. Vroeger was het varken een betaalmiddel, nu is het gewoon geld. De bruidsschat die een bruidegom aan de familie van de bruid moet betalen s nog wel met varkens, maar voor hoelang nog?
Varkens hebben niet alleen een symbolische rol, maar ook een bedreigende rol, het varken is namelijk een bedreiging voor de tuinen en akkers van de Papoea's. Daarom is het belangrijk een heg of muur langs de randen van de tuin of akker te zetten.

Een Korowaikrijger met een varken op zijn rug

De Kasuaris

De Kasuaris is een loopvogel. Dat wil zeggen dat hij net als de struisvogel wel vleugels heeft maar niet kan vliegen, ook legt hij eieren. De Kasuaris is veel te zwaar om te vliegen, maar hij kan wel erg snel lopen.
De Kasuaris heeft zwarte veren en een lange nek met scherpe kop en snavel.

Kasuaris

De Kaketoe

Er zijn twee soorten Kaketoes. De witte en de zwarte. Als de zwarte Koningskaketoe boos wordt, zet hij zijn veren op en kijkt je raar aan met rode ogen. De snavel van de Kaketoe wordt vaak gebruikt als versieringsvorm gebruikt. Van de witte Kaketoe gebruikt men de veren als versiering op iets zwarts.

De Kalong

De Kalong is een vleermuis. Hij is wel veel groter dan die bij ons. Hij wordt ook wel “vliegende hond” genoemd. Soms hangen hele bomen er vol van. De klauwtjes hebben een mooie vorm. Je vindt daarom dat figuur vaak op voorwerpen afgebeeld.

Vampierkalong

Natuur

Tropisch gebied

Papoea-Nieuw-Guinea is een tropisch eiland. Er zijn oerwouden die al eeuwen daar staan, ze zijn niet aangeplant, zoals bij ons. Het is er warm, vochtig en ongezond. In bergachtig gebied zijn de bossen ondoordringbaar. Aan de kust zijn er moerassen en vloedbossen. Dat zijn bossen die met vloed onder water staan en ze staan droog met eb.

Hoofdstuk 7 De tweede wereldoorlog op Papoea-Nieuw-Guinea

De oorlog op het land

In de tweedewereldoorlog kwamen honderden Japanners, Australiërs, Amerikanen en Europeanen op Papoea-Nieuw-Guinea. De Japanners kwamen uit het noorden, de Australiërs uit het zuiden en de Amerikanen en Europeanen uit het oosten.
De Papoea's waren ontzet van de vliegtuigen, oorlogsschepen en onderzeeërs die uit het niets leken te komen en een bijna onherstelbare aanrichten.
De Papoea's werden vaak het slagtoffer van bombardementen.
Vele Papoea's werden gedwongen om met de vreemde legers mee te vechten, de meeste van hen overleefde het niet. Degene die het overleefden hebben nog altijd grote of kleine littekens en/of zijn gehandicapt.
Her en der liggen munitievoorraden, onontplofte mijnen en verroeste vliegtuigen verspreid.
Sommige vissers halen buskruit uit die onontplofte mijnen om vissen te doden. Bij één zo'n ontploffingen verloor een visser zijn arm, de tweedewereldoorlog maakt nog steeds slachtoffers.

Oorlog op en in het water

Er werd vooral gevochten aan de kust, want in het binnenland is het vaak ondoordringbaar. Neergehaalde vliegtuigen, gezonken oorlogsschepen en onderzeeërs liggen nu in de zoute, schone en diepe oceaan. Als je op de zeebodem zou kijken, zou je het gevoel krijgen dat je in een geheim oorlogsmuseum bent. In de wrakken kun je de persoonlijke spullen van de omgekomen matrozen vinden.
Sommige vliegtuigen lijken een perfect gelukte landingspoging op een onderwater zandbaan van een onderwatervliegveld te hebben gemaakt.
In de wrakken van alle oorlogsgevaartes die daar op de zeebodem liggen leven nu in plaats van de matrozen vele soorten vissen en andere zeedieren.
Vlakbij het Papoeadorp Boga Boga kwam een Amerikaanse bommenwerper zonder brandstof te zitten, ze wilden een noodlanding maken op een zandbank. Helaas lukte dat niet, ze kwamen in zee terecht.
Oudere bewoners van Boga Boga herinneren het zich nog goed de eerste keer dat ze blanken zagen. Zij hadden gezien dat het vliegtuig neerstortte. De bemanning kon nog net op tijd uit het vliegtuig springen, de Papoea's die het zagen gebeuren snelden te hulp in hun boomstamkano's. Er raakte niemand ernstig gewond, maar de bemanningsleden van het vliegtuig hadden natuurlijk wel veel schrammen en blauwe plekken opgelopen.

Nawoord

Van dit werkstuk heb ik veel geleerd, vooral omdat ik nog niets over dit onderwerp wist. Nu weet ik net zoveel als jullie of misschien nog wat meer over het onderwerp ‘Papoea-Nieuw-Guinea en de Papoea’s’.
Ik vond dit werkstuk best moeilijk om te maken, omdat ik eerst veel boeken en sites moest bekijken (maar vele waren nutteloos.) voordat ik ook maar één woord kon schrijven, en omdat ik één of twee weken later ben begonnen, want ik veranderde van onderwerp, omdat ik niks over mijn oude onderwerp kon vinden.
Toch vind ik dit werkstuk best goed gelukt.

huli papoea

Bronvermelding

Voor mijn werkstuk heb ik allemaal informatie gehaald uit boeken en van verschillende internetsites.
Deze internetsites heb ik gebruikt:

- Google afbeeldingen/Papoea
- Google afbeeldingen/Papoea-Nieuw-Guinea
- www.Klap.net
- www.wikipedia/Papoea.nl
- www.wikipedia/Papoea-Nieuw-Guinea.nl
- www.geolinks.nl

Uit deze boeken heb ik ook mijn informatie gehaald:

- juniorinformatie: Papoea's een natuurvolk
- Cousteau: De geheimen van Papoea-Nieuw-Guinea
- Kijk op de wereld: De bevolking van de wereld
- De Atlas